

hon och spelar fiol samtidigt. Detta har hon utvecklat långt och det är väldigt spännande att lyssna till. Materialet är i stort sett traditionellt, låtar och sånger. Samtidigt känns det märkligt fräscht och modernt. Hon har kallats en urban folkmusiker, vilket är en bra karaktäristik.

En höjdarplatta!

JIMMY GINSBY

Limbohofvet

Klingande klenoder

HOLMEN MUSIC

FIOLATTACK. Limbohofvet är tre fräsande, frustande fioler. Emma

Ahlberg, Johanna Karlsson och Lena Jonsson spelar med högoktanig energi, en fiolmusikens powertrio! Här blandas egna låtar med låtar från Hälsingland och Medelpad. Skivan kickstartar med Wellnesschottis, det är grymt sväng i Limbolabyrinth innan man får hämta andan en stund i Singelschottis. Men bara en stund för tjejerna trycker gasen i botten – igen – i slutet av låten. De egna låtarna står ut, helt klart. Skivan är en stor överraskning, etta på Fioltoppen liksom. Nu återstår bara att gå på en Limbohofvet-konsert.

LARS LIND

Ruth Wilhelmine Meyer & Helge Lien

Memnon

OZELLA

DRAMAMUSIK. Med röst och piano vill Ruth Wilhelmine Meyer och Helge Lien sätta ljud på Henrik Ibsens olika rollkaraktärer, som Hedda Gabler, Peer Gynt, Nora och de andra. Och de gör det, som när man i Meyers sång kan höra Hedvigs förtvivlan innan hon skjuter sig i Vildanden. Och nej, det här är ingen lättlyssnad skiva lämplig för badstranden eller hängmattan. I Meyers och Liens musik finns lika mycket dramatik som väl i Ibsens pjäser. Det är stora känslor och yviga rörelser och man förstår att det måste ha kostat på att framföra den. Kanske det för normän är fullständigt självklart med dessa bombastiska tolkningar, de som har sin Ibsen i blodet. För mig blir det lite för mycket av allt.

MATS PALMQUIST

Christine Owman

Little beast

GLITTERHOUSE RECORDS/BORDE

POP/ROCK. Malmöbaserade Christine Owman är en sann gör det själv-kvinna. Sin andra skiva Little beast har hon

skrivit, spelat in, mixat och producerat själv. Och hon spelar även majoriteten av instrumenten. Cello, såg, ukulele, bas, fiol, slagverk, trummaskin, piano, melodica och glockenspiel vävs ihop med hennes beslöjade och samtidigt eteriska röst. De tio spåren är en väl sammanhållen mörk fantasi, späckad av smutsig amerikana och mystiska ljud som smyger på en ur vråna. Christine Owman försätter lyssnaren i djup skog och övergivna gamla kåkar med knarrande golvräddor. Mark Lanegan gästar förtjänstfullt på One of the folks och Familiar act. När mörker är så här snyggt så

finns det ingen anledning att vara rädd. Men visst anar man att en och annan vampyr lurar bland dimmorna som slickar marken.

CHRISTIN PERSSON

Mikael Persson

Marks & bleeds

PARAPLY/HEMIFRÅN

ROCK/POP. Mikael Persson är från Borås. Av texthäftet att döma också multiinstrumentalist. Vad undertecknad förstår är detta hans fjärde platta. Han har hjälp och bistånd från mer eller mindre kända kompisar, Greg Copeland och Janni Littlepage, Citizen K med flera. Det är väl inget fel på det här. Bra låtar, fin produktion, både vad gäller utseendet och hur det låter. Allt är rätt. Men det fattas något. Den fina produktionen när öronen, men sångerna når inte fram till hjärtat. Det känns som en lånad kostym alltihop. Den sitter bra men det är inte Mikael Perssons egen. Egentligen. Hans sätt att sjunga känns fullt av manér. Det hela känns mest som en lek med attityder och stilmedel för att få det att låta rätt. Och det gör det som sagt. Men det känns fel.

JIMMY GINSBY

Rambling Nicholas Heron

Cannot feel at home in this world anymore

BORDE

ROCK/POP. Rambling Nicholas Heron är från Göteborg och har hållit på ett tag. De genrebestäms ibland till att vara ett "indiefolkrockboogiebluesband". Må så vara, men det känns inte alls som något problem. Tvärtom. Det gör det bara kul att lyssna på dem. En av de roligaste plattorna på den här sidan av året i indiefolkrockboogiebluesband-genren. Det låter retro, som låtar från sjuttio- och åttioalet man missat tidigare. Associationerna går på högvarv, ibland låter det Hothouse Flowers, ibland Rockpile, ibland Flash and The Pan eller Lynyrd Skynyrd. Men hur man än vrider och vänder på det så är det helt enkelt en väldigt bra skiva med mycket bra låtar. Det finns också med en stor portion spelglädje och självdistans. En bristvara i dessa dagar, man är värd en stor publik!

JIMMY GINSBY

Jussi Reijonen

Un

UNMUSIK

GRÄNSLÖST MUSIKMÖTE. Den finländske musikern och kompositören Jussi Reijonen har en gedigen meritlista, så när han nu skivdebuterar i eget namn är det med mycket välspelad och genomarbetad musik. Grunden i den finns minst lika mycket i musik från Mellanöstern, Indien och Nordafrika som i jazz, och de fem musikerna kommer från lika många länder. Reijonen själv spelar oud samt bandlös och bandad elgitarr, och förutom piano och kontrabas innehåller kvintetten också två slagverkare.

De sex styckena är långa, tio minuter i snitt, och flera av

dem innehåller långa soloimprovisationer av Reijonen. John Coltranes Naima görs i en mycket avskalad och vacker tolkning. Andra låtar tar mer fart, i synnerhet inledande Serpentine där flamencoslagverk är framträdande i vissa sektioner och gnawarytmer dyker upp i en annan del.

Un är en oerhört spännande och fin skiva, och jag kan bara hoppas att gruppens svenske basist Bruno Råberg tar kvintetten till Sverige på turné. Detta vill jag höra live!

RASMUS KLOCKLJUNG

Jarmo Romppanen

Solmogen II

ÄANIÄ RECORDS

SOLOMANDOLIN. Jarmo Romppanen spelar finlandssvensk musik på tiosträngad mandolin. Han spelar i flera olika grupper men det här är hans andra soloalbum. Till skillnad mot det första (Solmogen, 2007) så är det solomandolin hela vägen. Jarmo är en ekvilibrist på sitt instrument men ändå blir det svårt som lyssnare att klara av tolv mandolinlåtar rakt av. Men det tänder till på sista låten, Riehackapolska.

LARS LIND

Rydwall/Mjelva

Isbrytaren

GRAPPA

25 STRÅNGAR HARPA & FELA. Norske

Olav Luksengård Mjelva på hardingfela, svenske Erik Rydwall på nyckelharpa. Två nästan mytiska, månghundraåriga instrument med underliggande bordunsträngar som sällan har mötts, trots likheten med extras-trängarna. Det är svårt att förstå varför, det fungerar alldeles utmärkt. Två unga, men ändå erfarna, spelmän bjuder på fint samspel. Olav är nog känd för många bland annat från gruppen Sver och Nordic Fiddlers Bloc, Erik främst från Nordic. Det är norska och svenska låtar där respektive instrument tar täten i sitt eget lands låtar. Ett inklämmande spel från två mästare spelmän skapar stillsamt sväng i bland annat polskor och springar. Som norska Prillar-Guri och svenska Beethovens polska (av Eric Sahlström). Njutbart.

LARS LIND

Saaga Ensemble

Polku

SIBELIUS ACADEMY FOLK MUSIC RECORDINGS

NUTIDA FINSK FOLKMUSIK. Det nya finska folkmusikbandet

Saaga Ensemble består av idel professionalism: erfarna musiker som alla lirar i massor av olika konstellationer genom åren och experimenterat med olika musikstilar. Flera av dem har slutexamen från Sibelius Akademin.

Sångerskan Soila Sariola har skrivit den mesta av musiken: moderna melodier och texter men albumet innehåller också verser och strofer lånade direkt från Kalevala (det finska nationaleposet) till nykomponerade melodier. Några av externa är skatter ur den finska folkdiktsamlingen, världens största i sitt slag sägs det.

Sångerna har man sedan stoppat in i ett modernt bandkomp med trummor, bas och gitarer. Det ger albumet

pop- och nästan schlagervibbar. Mycket lyckat, ändå, med en tydlig folkmusikalisk prägel.

I instrumenteringen hörs Milla Viljamaas lekfulla klaviatur (harmonium, flygel) och Vilma Timonens kantele. Tommi Asplunds fiol och Roope Aarnios mandolin förstärker förstås den folkmusikaliska känslan.

Det finns låtar som Silloin laulan (Då sjunger jag) och Polku (Stig) där sång- och spelglädjen är så förförisk att det smittar. Den kraftfulla allsången – hela bandet sjunger, mycket och högljutt – höjer stämningen på hela plattan.

De mer stillsamma, eftertänksamma låtarna ger variation och en chans att hämta andan. Som Ihon alle (Under huden), Kreuzbergin puolikas kuu eller Ihminen tottuu mihin vaan (Människan blir van vid vad som helst) – de berättar vemodigt om kärlek, ensamhet, längtan och om naturens karghet. Saaga Ensemble är en pigg överraskning på den finska världsmusikhimlen. Charmig, svängig och mycket fräsch etnopop!

MARIA-KAISA JURVA

Schodsbergs notebok

Ta:lik

TOLKNINGAR OCH UTTRYCK.

Många av de äldre handskrivna notböckernas piktur börjar leva när vår tids musiker fördjupar sig i de gamla uppteckningarna. En flerhundraårig musik kan då föras in i ett nutida sammanhang med så mycket tidsfärg som möjligt. Den musikaliska tolkningen av det upptecknade är avgörande för hur vi idag uppfattar gammelmusiken, som reliq eller levande materia.

Johannes Nielsen Schodsberg från Ostfold i Norge upptecknade under tidigt 1800-tal 160 dansmelodier för violin, såväl invandrad dansmusik som hemtraktens traditionsmusik. Ostfolds Musikråd har med detta album, utifrån Schodsbergs manuskript, sammanfört hans gehörsbase-rade folkliga tradition med det klassiska ensemblespelets arrangerade versioner.

Daniel Sandén Warg och Mats Berglund har sin spelmansbakgrund i de svensk-norska gränsstrakterna i Värmland, Dalsland och Norge. Med sin väldokumenterade erfarenhet av repertoaren och spelmanstraditionen i området, har de trängt in i den del av Schodsbergs verk som är folkligt dansspel. Där finner de hur melodier helt naturligt rört sig över gränsen och blivit del av svensk-norskt traditionsspel; hallingar, pols, valser och brudmarscher. I låtarna på skivan hörs upptecknandets enkla form och den melodiska tidlöshet som inte nämnvärt skiljer det historiska ursprunget från dagens framförande. Spelmännens driv och speltekniska briljans på fiol och hardingfela ger uppteckningarna det liv som också Schodsberg en gång ville förmedla.

Schodsbergensemblens fyra musiker på fiol, luta, cello och flöjter, där bland andra fiolspelaren Lisa Rydberg ingår, är inspirerad av den tidiga klassiska musikens uttrycksformer. Den norska musiken under Schodsbergs tid innehöll en europeisk allmän repertoar med menuetter, marscher, polonäser och kadrijler blandad med inhemsk traditionsmusik.

På sin del av skivan spelar kvartetten en notbaserad dansrepertoar i populär stil som ofta ligger nära de folkliga varianterna. Men där musiken och dansen i de fina salarna nog användes på annat sätt än i mer folkliga sammanhang och lokaler.

GUNDER WÄHLBERG